

[Erlendsson.]

gang på gang skal se deres grundlag revet bort, fordi de bruges som nationaløkonomisk regulator i det politiske spil. Vi mener, lovforslaget vil være en automatisk virkende retfærdighedshandling over for de produktive erhverv.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Måtte jeg, før jeg går over til at sige nogle ord om det radikale venstres stilling til fremskridtspartiets forslag, lige stille et spørgsmål i anledning af de bemærkninger, hr. Jens Foged kom med om, at venstre nu også er parat til for personer vedkommende at tilbageføre et underskud. For disse bemærkninger interesserede mig ganske overordentlig stærkt. Da tidligere finansminister Anders Andersen tog stilling til et radikalt forslag om tilbageførsel af underskud også for personers vedkommende, afviste hr. Anders Andersen det og gjorde det bl. a. med en bemærkning om, at det var for vanskeligt at administrere. Må jeg ikke få at vide helt konkret, hvad det er for nye oplysninger, som venstre har fået, og som hr. Anders Andersen altså ikke dengang havde, og som har fået venstre til at skifte stilling, for det vil naturligvis have den allerstørste betydning for os at vide det. Jeg går jo ud fra som noget helt klart, at venstre ikke tager ét standpunkt, når hr. Anders Andersen er finansminister, og et andet, når det er et andet parti, der udpeger finansministeren.

Måtte jeg sige om det forslag, vi behandler her, at det bygger jo, som det også er anført i bemærkningerne, på et tidligere radikalt forslag, som blev behandlet i sidste samling. Fra radikal side mener vi fortsat, at vi er nødt til at se på erhvervslivets vilkår også i denne skattemæssige forbindelse.

Vi gennemførte jo i sidste samling et første lille forsøg med tilbageførsel af underskud, men kun for selskaber. Det var et meget spædt forsøg, og bekendtgørelsen om retten til tilbageførsel må jeg desværre konstatere blev dateret dagen før loven udløb, og det er naturligvis ganske uacceptabelt. En lov, der vedtages den 26. juni, en bekendtgørelse, der dateres den 31. juli, når loven udløber 1. august, og hvori ministeren meddeler, at han ikke agter og ikke har penge til at annoncere den for, er ikke noget, man kan være bekendt at byde nogen,

slet ikke et erhvervsliv, der har brug for al den rimelige behandling, man overhovedet kan forestille sig.

Det radikale forslag omfattede, dengang vi fremsatte det, som fremskridtspartiets forslag gør det nu, såvel selskaber som personer. Men både den nuværende minister for skatter og afgifter, hr. Svend Jakobsen, og den tidligere finansminister, hr. Anders Andersen, lagde afgørende vægt på, at personer ikke kom ind under forslaget om retten til tilbageførsel. Der er vel det, der kan tale imod, at man uden videre inddrager personer under reglen, at selskaber jo nok kan få ret til at modregne selskabets underskud i selskabets tidligere overskud, fordi man af gode grunde ikke tager hensyn til lønudbetalingen og heller ikke til den løn, der bliver betalt til selskabets direktør. Men når personer ejer en virksomhed, skelnes der ikke mellem overskud i virksomheden og den løn, der tilkommer ejeren.

Vi bad, dengang vi behandlede det, ministeren for skatter og afgifter om at lade undersøge, fordi både venstre og socialdemokratiet var enige om det vanskelige ved at lade personer falde ind under loven, om det var muligt at dele overskuddet i en enmandsejet virksomhed i en løndel og en selskabsdel, og jeg forstår, at ministeren vil lade det ekspertudvalg, der er nedsat, se på netop dette spørgsmål. I Norge er man som bekendt i gang med en lignende undersøgelse.

Jeg mener, det må være muligt at skelne mellem en virksomheds overskud og lønnen til ejeren, og kan vi finde frem til en brugbar administrativ regel, kan vi beskatte virksomhedsoverskuddet efter reglerne gældende for selskaber og lønnen efter personindkomstbeskatningsreglerne. Jeg kan minde om, at personbeskatningen kan stige til mellem 60 og 70 pct. af indkomsten, mens selskabsskatten er 39 pct., og kan vi først skelne mellem den egentlige virksomhedsandel, hvor det jo ikke drejer sig alene om ejeren, men også om de ansatte hos ham og deres ret til fortsat at bevare deres arbejde, så må betænkeligheden mod at lade en regel, der går 2 år tilbage og 5 år frem, falde bort, når det gælder enmandsejede virksomheder.

Da udvalget afgiver betænkning i september til næste år, mener jeg, vi må afvente